

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEP SPLOŠNEGA SODIŠČA (drugi razširjeni senat)

z dne 7. avgusta 2024*

„Znamka Evropske unije – Imenovanje novega zastopnika – Tožeča stranka, ki se ne odziva več na pozive Splošnega sodišča – Člen 131(2) Poslovnika Splošnega sodišča – Ustavitev postopka“

V zadevi T-125/23,

Synapsa Med sp. z o.o. s sedežem v Jelczu-Laskowicach (Poljska), ki jo zastopa G. Kuchta, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), ki ga zastopa T. Frydendahl, agent,

tožena stranka,

druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe pri EUIPO, intervenientka pred Splošnim sodiščem, je

Gravity Brand Holdings LLC s sedežem v New Yorku, New York (Združene države Amerike), ki jo zastopajo V. Balaguer Fuentes, I. Sempere Massa in J. Schmitt, odvetniki,

SPLOŠNO SODIŠČE (drugi razširjeni senat),

v sestavi A. Marcoulli, predsednica, J. Schwarcz, sodnik, V. Tomljenović, sodnica, R. Norkus (poročevalec) in W. Valasidis, sodnika,

sodni tajnik: V. Di Bucci,

na podlagi pisnega dela postopka

sprejema naslednji

* Jezik postopka: angleščina.

Sklep

- 1 Tožeča stranka, družba Synapsa Med sp. z o.o., s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlaga razveljavitev odločbe petega odbora za pritožbe Urada Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 9. januarja 2023 (zadeva R 923/2022-5) (v nadaljevanju: izpodbijana odločba).
- 2 Zastopnik tožeče stranke je v dopisu z dne 6. februarja 2024 Splošno sodišče obvestil, da je ne zastopa več.
- 3 Splošno sodišče je v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 89 Poslovnika z dopisom z dne 9. februarja 2024 obvestilo zastopnika tožeče stranke, da bo ostal njena kontaktna oseba, dokler tožeča stranka ne imenuje novega zastopnika. Splošno sodišče ga je tudi pozvalo, naj tožečo stranko obvesti, da mora v skladu s členom 51(1) Poslovnika imenovati novega zastopnika. Dodalo je, da če ga novi zastopnik tožeče stranke o tem imenovanju ne bo obvestil najpozneje do 26. februarja 2024, namerava v skladu s členom 131(2) Poslovnika Splošnega sodišča po uradni dolžnosti ugotoviti, da je treba postopek ustaviti.
- 4 Tožeča stranka ni imenovala novega zastopnika v predpisanem roku.
- 5 Splošno sodišče je v okviru ukrepov procesnega vodstva, določenih v členu 89 njegovega poslovnika, strankam z dopisom z dne 7. marca 2024 postavilo vprašanje, da bi se te pisno izrekle o možnosti, da Splošno sodišče na podlagi člena 131(2) Poslovnika po uradni dolžnosti z obrazloženim sklepom ugotovi, da je treba postopek ustaviti.
- 6 Intervenientka, družba Gravity Brand Holdings LLC, je z dopisom z dne 21. marca 2024 pritrdilno odgovorila na vprašanje Splošnega sodišča. Dodala je, da bi bilo primerno, da Splošno sodišče tožeči stranki naloži plačilo stroškov.
- 7 EUIPO je z dopisom z dne 22. marca 2024 Splošnemu sodišču predlagal, naj zavrne tožbo in naj mu ne naloži plačila stroškov. Navedel je tudi, da mu niso nastali nobeni stroški, ki se lahko povrnejo. EUIPO zlasti navaja, da bi ugotovitev na podlagi člena 131(2) Poslovnika, da je treba postopek ustaviti, imela za posledico, da na podlagi člena 71(3) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o znamki Evropske unije (UL 2017, L 154, str. 1) izpodbijana odločba ne bi imela učinkov.
- 8 EUIPO trdi, da je obveznost tožeče stranke, da jo zastopa odvetnik, bistveno pravilo obličnosti, katerega neupoštevanje ima za posledico nedopustnost tožbe pred Splošnim sodiščem. Poleg tega EUIPO meni, da lahko Splošno sodišče, če med postopkom ugotovi, da tožeča stranka ne spoštuje več navedenega pravila, to dejstvo razlaga bodisi kot umik tožbe na podlagi člena 125 Poslovnika, bodisi kot oviro za nadaljevanje postopka, zaradi česar je tožbo očitno treba zavreči ali zavriniti na podlagi člena 126 Poslovnika, bodisi kot procesno predpostavko javnega reda na podlagi člena 129 Poslovnika.
- 9 Tožeča stranka na vprašanje Splošnega sodišča ni odgovorila v predpisanem roku.
- 10 Člen 131(2) Poslovnika določa, da lahko Splošno sodišče, če se tožeča stranka na njegove pozive ne odziva več, po opredelitvi strank po uradni dolžnosti z obrazloženim sklepom ugotovi, da je treba postopek ustaviti.

- 11 Poleg tega v skladu z ustaljeno sodno prakso iz člena 19, tretji in četrti odstavek, in člena 21, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije, ki se za Splošno sodišče uporablja na podlagi člena 53, prvi odstavek, istega statuta, ter zlasti iz uporabe izraza „zastopati“ iz člena 19, tretji odstavek, navedenega statuta izhaja, da pri vložitvi tožbe pri Splošnem sodišču stranke, ki niso države članice, institucije Evropske unije, države podpisnice Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru (EGP), ki niso države članice, ter v tem sporazumu navedeni nadzorni organ Evropskega združenja za prosto trgovino (EFTA), ne smejo nastopati same, ampak jih mora zastopati tretja oseba, ki mora biti vpisana v imenik odvetnikov v eni od držav članic ali državi, ki je podpisnica Sporazuma o EGP (glej v tem smislu sklep z dne 20. novembra 2017, *BikeWorld/Komisija*, T-702/15, EU:T:2017:834, točka 31 in navedena sodna praksa).
- 12 Iz člena 19 Statuta Sodišča tudi izhaja, da obveznost zastopanja po odvetniku ostaja do vročitve sodne odločbe, s katero se postopek konča. Vendar mora biti ta obveznost združljiva na eni strani s svobodo stranke, da jo zastopa odvetnik po njeni izbiri, in na drugi strani s pravico odvetnika, da v skladu s svojimi obveznostmi poklicne etike med postopkom odpove pooblastilo za zastopanje. Zato mora stranka, če ni nujno, da jo ves čas postopka zastopa isti odvetnik, zagotoviti neprekinjeno zastopanje s strani odvetnika ves čas postopka, torej od vložitve tožbe do vročitve sodne odločbe, s katero se postopek konča. Iz tega izhaja, da mora tožeča stranka, če jo odvetnik med postopkom neha zastopati, nemudoma imenovati novega zastopnika, da se zagotovi kontinuiteta njenega zastopanja (sklep z dne 19. junija 2014, *Suwaïd/Svet*, T-268/12, neobjavljen, EU:T:2014:598, točka 17).
- 13 V tej zadevi je iz točk 4 in 9 zgoraj razvidno, da tožeča stranka ni imenovala novega zastopnika in se ne odziva več na pozive Splošnega sodišča. Tožeča stranka s tem, da ni odgovorila na pozive Sodišča, naj navede odvetnika, ki ga je imenovala za svojega novega zastopnika, med postopkom ni izpolnila bistvene postopkovne zahteve iz člena 19 Statuta Sodišča.
- 14 Vendar pa v nasprotju s trditvijo EUIPO neukrepanja tožeče stranke v tej zadevi ni mogoče razlagati niti kot umik tožbe na podlagi člena 125 Poslovnika, niti kot oviro za nadaljevanje postopka, zaradi katere je na podlagi člena 126 Poslovnika tožbo očitno treba zavreči ali zavriniti, niti kot procesno predpostavko javnega reda na podlagi člena 129 Poslovnika.
- 15 Prvič, v zvezi s trditvijo EUIPO, da se neukrepanje tožeče stranke lahko šteje za umik tožbe, je treba poudariti, da mora tožeča stranka, da bi se lahko štelo, da gre za umik, pokazati resnično in navzven izraženo željo po umiku. Pogoj resničnosti volje pomeni, da ni nobenega dvoma o obstoju te volje. Kar zadeva izraženost umika, to zlasti pomeni, da ta ne more biti impliciten (glej v tem smislu sklep z dne 15. decembra 2022, *Leonardo/Frontex*, T-675/20, neobjavljen, EU:T:2022:870, točka 22).
- 16 V obravnavanem primeru dejstvo, da tožeča stranka ni imenovala novega zastopnika in se v predpisanem roku ni odzvala na pozive Splošnega sodišča, ne zadošča, da bi se njeno neukrepanje opredelilo kot umik, saj obstaja dvom o volji tožeče stranke, da umakne tožbo. Zato tega neukrepanja ni mogoče šteti za umik tožbe.
- 17 Drugič, v zvezi s trditvijo EUIPO, da neukrepanje tožeče stranke pomeni oviro za učinkovit potek postopka, zaradi česar je mogoče šteti, da je tožbo očitno treba zavreči ali zavriniti, je treba spomniti, da lahko Splošno sodišče v skladu s členom 126 Poslovnika, če je tožba očitno nedopustna ali očitno brez pravne podlage, odloči z obrazloženim sklepom, ne da bi nadaljevalo postopek. Poleg tega je iz sodne prakse razvidno, da se dopustnost tožbe presoja glede na položaj ob njeni vložitvi. Če v tistem trenutku pogoji za vložitev tožbe niso izpolnjeni, je ta torej

- nedopustna (sodba z dne 27. novembra 1984, Bensider in drugi/Komisija, 50/84, EU:C:1984:365, točka 8; glej v tem smislu sklep z dne 6. julija 2017, Yanukovych/Svet, C-505/16 P, EU:C:2017:525, točka 53).
- 18 V obravnavani zadevi je treba ugotoviti, da je bil pogoj za dopustnost tožbe, ki se nanaša na zastopanje tožeče stranke, ustrezno izpolnjen ob vložitvi tožbe. Ker okoliščina, da tožeča stranka ni imenovala novega zastopnika in se med postopkom ni več odzivala na pozive Splošnega sodišča, ne vpliva niti na dopustnost tožbe ob njeni vložitvi niti na njeno utemeljenost, ni mogoče šteti, da je to tožbo očitno treba zavreči ali zavriniti.
- 19 Tretjič, v zvezi s trditvijo EUIPO, da je neukrepanje tožeče stranke procesna predpostavka javnega reda, ki jo Splošno sodišče lahko preizkusi po uradni dolžnosti na podlagi člena 129 Poslovnika, zadošča spomniti, da je do neukrepanja tožeče stranke prišlo med postopkom in torej ne vpliva na dopustnost tožbe ob njeni vložitvi. Poleg tega dejstvo, da tožeča stranka ni ustrezno imenovala novega zastopnika, kar lahko v skladu s sodno prakso pomeni zadosten dokaz, da nima več pravnega interesa (glej v tem smislu sklep z dne 12. septembra 2013, Yaqub/UUNT – Turkey (ATATURK), T-580/12, neobjavljen, EU:T:2013:518, točka 7 in navedena sodna praksa), lahko pripelje le do ugotovitve, da je treba postopek ustaviti, in ne do tega, da je treba tožbo zavreči kot nedopustno.
- 20 V delu, v katerem EUIPO trdi, da bi ugotovitev, da je treba postopek v obravnavani zadevi ustaviti, imela za posledico, da izpodbijana odločba ne bi začela učinkovati, je treba še poudariti, da se ta zadeva razlikuje od zadev, na katere se sklicuje EUIPO in na podlagi katerih so bili izdani sklepi z dne 12. aprila 2018, Cryo-Save/EUIPO (C-327/17 P, neobjavljen, EU:C:2018:235), z dne 3. julija 2003, Lichtwer Pharma/UUNT – Biofarma (Sedonium) (T-10/01, EU:T:2003:182), z dne 26. novembra 2012, MIP Metro/UUNT – Real Seguros (real,- BIO) (T-549/11, neobjavljen, EU:T:2012:622), z dne 4. julija 2013, Just Music Fernsehbetriebs/UUNT – France Télécom (Jukebox) (T-589/10, neobjavljen, EU:T:2013:356), z dne 23. februarja 2021, Frutas Tono/EUIPO – Agrocazalla (Marién) (T-587/19, neobjavljen, EU:T:2021:107), in z dne 14. februarja 2023, Laboratorios Ern/EUIPO – Arrowhead Pharmaceuticals (TRiM) (T-428/22, neobjavljen, EU:T:2023:80). Te zadeve se namreč nanašajo na primere, v katerih je med postopkom pred Splošnim sodiščem ali Sodiščem prišlo do dogodkov, zaradi katerih je postal postopek pred EUIPO brezpredmeten zaradi umika ugovora zoper registracijo prijavljene znamke ali umika zahteve za razveljavitev izpodbijane znamke ali pa so vplivali na veljavnost prejšnje pravice ali pravice, ki je predmet zahteve za varstvo v okviru sistema znamk Evropske unije. Na podlagi vsakega od teh dogodkov je Splošno sodišče v bistvu ugotovilo, da je tožba postala brezpredmetna v smislu člena 113 ali člena 114(1) Poslovnika Splošnega sodišča z dne 2. maja 1991, člena 130(2) ali člena 131(1) Poslovnika in da je treba na podlagi teh določb postopek v zvezi s to tožbo ustaviti.
- 21 Vendar je treba ugotoviti, da v obravnavanem primeru ne gre za nobenega od teh položajev. Intervenientka namreč ni umaknila svojega predloga za razglasitev ničnosti znamke tožeče stranke. Poleg tega ni bilo nobenega dogodka v zvezi z veljavnostjo zadevne prejšnje pravice intervenientke. Tako v obravnavani zadevi postopek za razglasitev ničnosti, uveden pred EUIPO, ni brezpredmeten. Izpodbijana odločba, s katero je bila znamka tožeče stranke razglašena za nično, ni postala neveljavna. Njeni učinki so bili odloženi le do odločitve Splošnega sodišča, ki mu je tožeča stranka predložila zadevo.

- 22 Okoliščina, da tožeča stranka ni več odgovarjala na pozive Splošnega sodišča in se je s tem odpovedala pravici do obrambe svojih interesov, ne da bi umaknila tožbo, torej ne vpliva na postopek pred EUIPO in posledično na predmet tožbe pred Splošnim sodiščem, temveč le na pogoje za nadaljnjo obravnavo tožbe pred Splošnim sodiščem.
- 23 V tem okviru ugotovitev Splošnega sodišča, da je treba postopek ustaviti na podlagi člena 131(2) Poslovnika, ne more biti ovira za to učinkovanje izpodbijane odločbe.
- 24 V zvezi s tem je treba poudariti, da je edini namen mehanizma, vzpostavljenega s členom 71(3) Uredbe 2017/1001, da odločbe odborov za pritožbe ne povzročijo učinkov, dokler se ne konča sodni postopek, da so stranke, ki jih zadevajo odločitve EUIPO, pravno varovane na način, prilagojen posebni naravi prava blagovnih znamk. Ne bi bilo namreč smiselno registrirati znamke, jo nato izbrisati iz registra in jo po potrebi ponovno registrirati glede na odločbe, ki bi jih zaporedoma izdali organi EUIPO in sodišče Unije. Iz tega sledi, da je treba, čeprav je res, da v členu 71(3) Uredbe 2017/1001 ugotovitev, da je treba postopek ustaviti, ni izrecno navedena kot pogoj za odložilni učinek tožb, vloženih zoper odločbe odborov za pritožbe, šteti, da je treba za namene uporabe te določbe ustavitve postopka na podlagi člena 131(2) Poslovnika obravnavati kot zavrnitev tožbe, vlozene pri Splošnem sodišču, v smislu člena 71(3) Uredbe 2017/1001.
- 25 Glede na vse zgoraj navedeno je treba na podlagi člena 131(2) Poslovnika po uradni dolžnosti ugotoviti, da je treba postopek v zvezi s to tožbo ustaviti.

Stroški

- 26 V skladu s členom 137 Poslovnika v primeru ustavitve postopka Splošno sodišče odloči o stroških po prostem preudarku.
- 27 V obravnavani zadevi Splošno sodišče meni, da je treba glede na okoliščine zadeve tožeči stranki naložiti plačilo njenih stroškov in stroškov intervenientke, saj je EUIPO obvestil Splošno sodišče, da ni imel nobenih stroškov, ki se lahko povrnejo.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (drugi razširjeni senat)

sklenilo:

- 1. Postopek v zvezi s to tožbo se ustavi.**
- 2. Družba Synapsa Med sp. z o.o. nosi svoje stroške in stroške družbe Gravity Brand Holdings LLC.**

V Luxembourggu, 7. avgusta 2024

Sodni tajnik
V. Di Bucci

Predsednica
A. Marcoulli